

[Poul Møller.]

disse 2 størrelser, vurderingssummen eller købesummen, vil forekomme yderst sjældent.

Han sagde videre:

„Hvis vi ser på vor statistik . . . vil man finde, at ved en sats på 75 pct. vil så at sige al normal handel være undtaget“.

Den højtærede finansminister konstaterede derefter statistisk: a) at for landbrugsjendomme ville stigningen gennemsnitlig være 50-60 pct. og b) for beboelsejendomme gennemsnitlig 20-30 pct.

Se, havde den højtærede finansminister haft ret i disse betragtninger — jeg siger ikke, at hans statistik ikke var rigtig, men havde han haft ret i disse betragtninger — skulle de ændringer, som et mindretal inden for udvalget nu indstiller til vedtagelse, være komplet overflødige, men det viste sig imidlertid, at den højtærede finansminister ikke havde ret. Hans tal var i bedste fald forældede.

Vi stillede skriftligt følgende spørgsmål til finansministeriet: hvor stor en del af de gennem de sidste tre måneder afsluttede handler med landbrugsejendomme ville være blevet ramt af de foreslåede bestemmelser? Se, det var for landbrugsejendommenes vedkommende, synes vi, et ganske relevant spørgsmål, og jeg tillader mig endda at have den opfattelse, at det var et spørgsmål, der burde have været besvaret, inden lovforslaget blev fremsat her i det høje ting, og det burde være kunne blevet besvaret under første behandling her i tinget. Men det kunne det ikke, for man havde haft så travlt med at få fremsat forslaget den 5. maj, at man ikke havde undersøgt, hvilke virkninger det ville få på den sidste tids ejendomshandler.

Det viste sig da, at af 1 254 landbrugsjendomme, der var handlet med, ville 496 blive ramt af forslaget. Det var altså langt fra at være noget ekstraordinært, noget sådant helt eksorbitant, man dér havde tænkt på. Det viste sig, at op imod $\frac{1}{3}$ af landbrugsejendommene ville blive ramt.

Vi stillede det tilsvarende spørgsmål med hensyn til enfamiliehuse, parcelhuse, og dér viste det sig, at af et repræsentativt udsnit på 158 ejendomshandler ville 135 ejendomme blive ramt af den højtærede

finansministers forslag, hvorom den højtærede minister udtalte, at det kun ville ramme de ekstraordinært store fortjenester og ikke de normale fortjenester.

Så ringe stod det altså til med de oplysninger, folketinget fik ved første behandling. Et sådant misforhold var der mellem den højtærede finansministers udtalelser til tinget og de forhold, der faktisk blev oplyst under udvalgsarbejdet.

Der er nogle, der har spurgt, om den højtærede finansministers udtalelse skulle være bevidst vildledende. Jeg tror det ikke. Jeg tror det bestemt ikke. Jeg mener at kende den højtærede finansminister for godt til at ville tro, at han bevidst ville vildlede det høje ting, men derfor er det alligevel uforståeligt for mange, at en minister har så lidt kendskab til virkningerne af et forslag, han fremsætter, at han under udvalgsarbejdet simpelt hen må retirere så fuldstændigt og ændre sit forslag så komplet, som tilfældet har været, ikke på grundlag af politiske overvejelser, men på grundlag af faktiske oplysninger om virkningerne af det først fremsatte forslag.

Jeg kom med en måske lidt fri bemærkning under første behandling om, at såfremt den højtærede finansminister havde afleveret en sådan besvarelse over problemer om ejendomsprisudviklingen til den statsvidenskabelige eksamen, ville han som eksaminator, som censor have indstillet sig selv til en meget lav karakter, en smukt afrundet karakter, så afrundet, at han ikke kunne bestå. Nu er det jo således, at vi i dag kan konstatere, hvorvidt jeg havde ret i denne lidt ondskabsfulde bedømmelse ved første behandling, og jeg tror, at den almindelige mening er, at den højtærede finansminister var dumpet til den statsvidenskabelige eksamen, såfremt han havde afleveret en skriftlig besvarelse over disse problemer på den måde.

Herinde i det høje ting kan folk ikke sådan dumpe, i hvert fald ikke medmindre et flertal enes om det, og jeg ved jo, at dette flertal af andre grunde måske gerne vil holde fast ved den højtærede finansminister, og det skal flertallet være velkommen til. Men det spørgsmål er videre rejst under behandlingen af disse forslag, hvem der egentlig har haft ansvaret for dem. Man har sat en hjælpeaktion i gang og sagt, at